

Dosarul nr. 2ra-490/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (judecător V. Martînenco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători L. Bulgac, S. Gîrbu și G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Argintaru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Donaris
Vienna Insurance Group“ SA împotriva lui Nicolae Argintaru cu privire la
încasarea despăgubirii de asigurare, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de
stat,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de Nicolae Argintaru și a fost menținută
hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2017, CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Argintaru cu privire la
încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de 72 755 lei, a cheltuielilor de
asistență juridică în sumă de 7 500 lei și a taxei de stat în sumă de 2 182, 65 lei
(f.d. 5-7; 38).

În motivarea acțiunii, reclamanta CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA
a relatat că la 30 octombrie 2015, a încheiat, în calitate de asigurător, un contract
de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, cu Nicolae Argintaru, în
calitate de asigurat, în baza căruia a fost eliberată polița de asigurare seria RCAI
nr. 001858404, CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA asumându-și
răspunderea civilă în cazul survenirii cazului asigurat, și anume obligația de
reparare a prejudiciului cauzat prin accident de către autovehiculul de model Kia,
nr. de înmatriculare XXXXX.

Reclamanta a susținut că la 17 octombrie 2016, ora 18.20, în mun. Chișinău
s-a produs un accident rutier, și anume autovehiculul de model Kia, nr. de
înmatriculare XXXXX, condus de către Nicolae Argintaru, a tamponat

autovehiculul de model Škoda, nr. de înmatriculare YYYYYY, condus de către Vitalie Stradnic.

Reclamanta a indicat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 533293 din 24 octombrie 2016, s-a constatat că Nicolae Argintaru, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, este vinovat de comiterea accidentului rutier din 17 octombrie 2016, fiind sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Reclamanta a menționat că fiind notificată despre producerea riscului prevăzut în contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, a deschis, la 26 octombrie 2016, dosarul de daune nr. 1251_2016.

Reclamanta a afirmat că potrivit calculelor efectuate în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor din 28 octombrie 2016, întocmit de către reclamantă, ca rezultat al examinării de către părțile implicate a autovehiculului de model Škoda, nr. de înmatriculare YYYYYY, s-a constatat că prețul reparării acestuia este în sumă de 72 755 lei.

Astfel, reclamanta a evidențiat că prin dispoziția nr. RCAI1251_2016S1 din 12 decembrie 2016, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, a recunoscut evenimentul produs la 17 octombrie 2016, drept caz asigurat și a dispus achitarea în beneficiul păgubitului Vitalie Stradnic a sumei de 72 755 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material suportat în rezultatul accidentului rutier.

Reclamanta a făcut trimitere la art. 3 și 29 lit. b) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, precizând că la momentul producerii accidentului rutier, Nicolae Argintaru nu a fost supus testării alcoolscopice, ceea ce îndreptățește acțiunea în regres a reclamantei, împotriva lui Nicolae Argintaru.

La fel, reclamanta a declarat că și în temeiul art. 29 lit. e) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, este îndreptățită să înainteze acțiune în regres împotriva lui Nicolae Argintaru, deoarece acesta a părăsit locul accidentului rutier.

Reclamanta a specificat că la 12 ianuarie 2017, i-a înaintat lui Nicolae Argintaru reclamația nr. 136/17, solicitând achitarea benevolă a despăgubirii de asigurare, reclamație la care a primit un răspuns neîntemeiat.

Prin hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA împotriva lui Nicolae Argintaru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat. S-a încasat în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA, din contul lui Nicolae Argintaru, despăgubirea de asigurare în sumă de 72 755 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7 500 lei și taxa de stat în sumă de 2 182, 65 lei (f.d. 56-58).

La 07 iulie 2017, Nicolae Argintaru a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana (f.d. 52-55).

Prin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nicolae Argintaru și a fost menținută hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana (f.d. 111-115).

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a concluzionat că părăsirea de către Nicolae Argintaru a locului accidentului rutier instituie dreptul CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA de a pretinde de la Nicolae Argintaru, în ordine de regres, încasarea despăgubirii de asigurare.

Aici, instanța de apel a subliniat că deși prin decizia din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, procesul contravențional intentat în privința lui Nicolae Argintaru, în baza art. 243 din Codul contravențional, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului general de prescripție a atragerii la răspundere contravențională, s-a constatat că vinovăția lui Nicolae Argintaru a fost pe deplin dovedită.

La 20 decembrie 2018, Nicolae Argintaru a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și a hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA împotriva lui Nicolae Argintaru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat (f.d. 119-123).

În motivarea recursului, recurentul Nicolae Argintaru a invocat că nu a fost probat faptul că a condus autovehiculul de model Kia, nr. de înmatriculare XXXXX, și că la momentul producerii accidentului rutier, s-a aflat în stare de ebrietate alcoolică sau că după aceasta a refuzat să fie supus testării alcoolscopice.

Aici, recurentul a mai notat că abia la 25 martie 2017, în privința sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 686037, prin care s-a constatat că a comis contravenția prevăzută la art. 243 din Codul contravențional, și anume a părăsit locul comiterii accidentului rutier din 17 octombrie 2016.

Însă, recurentul a precizat că prin hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, procesul contravențional intentat în privința sa, în baza art. 243 din Codul contravențional, a fost încetat din motivul lipsei faptei contravenționale.

Recurentul a relevat că prin decizia din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat de agentul constatator Arcadie Cernobai, a fost casată hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care procesul contravențional intentat în privința sa, în baza art. 243 din Codul contravențional, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului general de prescripție a atragerii la răspundere contravențională.

Recurentul consideră că decizia din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Codul

contravențional.

Așadar, recurentul a menționat că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat 29 lit. b) și e) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Recurentul a punctat că în prima instanță cauza a fost judecată în absența sa, necunoscând locul, data și ora ședinței de judecată.

În context, recurentul a indicat că nu a cunoscut locul, data și ora ședinței de judecată în prima instanță, deoarece o perioadă îndelungată a urmat tratament medical.

La 12 februarie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimitei CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA cererea de recurs depusă de Nicolae Argintaru împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 131).

Intimata CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Nicolae Argintaru împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul observă că la data de 20 decembrie 2018, Nicolae Argintaru a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adică în termen de mai puțin de 2 luni de la data pronunțării dispozitivului deciziei recurate.

În afară de aceasta, completul evidențiază că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la 29 noiembrie 2018.

Astfel, completul consideră că Nicolae Argintaru, care a declarat recursul la 20 decembrie 2018, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolae Argintaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Nicolae Argintaru se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acestea nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de Nicolae Argintaru, nu rezultă că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 02 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se

impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului..

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procedural sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Argintaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Argintaru împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Donaris Vienna Insurance Group“ SA împotriva lui Nicolae Argintaru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan